

ΕΤΟΣ Δ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 163

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή έτησιας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέκι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἀθῆναι τῆ 28 Μαρτίου 1882.

Τὰ πάθη τοῦ Σωτήρος ἐπανηγουρίσθησαν ἐφέτος κατὰ τὸ σῶνητες. Τὸ παλαιότατον πρόγραμμα ὀλίγον κατ' ἔτος παραλλάσσει. Εἰς τοὺς ναυτοὺς οἱ συνήθειες βρυχηθμοὶ καὶ ὀλολυγμοὶ τῶν δεξιῶν καὶ τῶν ἀριστερῶν ψαλτῶν, ἀμιλλωμένων τίς νὰ κρουρήσῃ μᾶλλον ἀσπλάγχχνως τὴν μουσικὴν ἢ αὐτὴ συρροὴ καὶ ὁπωσοῦν ὑπὲρ τὸ δέον ἐλευθέρᾳ ἀνάμιξις τῶν δύο φύλων, ἡ ἀνταλλαγὴ ἴσως δικεκομμένων φράσεων μεταξὺ δύο ἰδιομέλων ἢ δύο εὐαγγελίων ἢ αὐτὴ λάμψις ἐνίων ἱμερῆντων ὀρθαλμῶν, ὄπλων πνιυσύρων τοῦ Σατανᾶ καταστρεφόντων ὅσα ἐν τῇ ψυχῇ ἀπεταμίσειεν ἡ εὐσέβεια διὰ τῆς προσεκτικῆς ἀκροάσεως τῶν μακρῶν εὐαγγελίων, τὰ αὐτὰ ἀναλισκόμενα κηρία, καὶ οἱ αὐτοὶ ἐπίτροποι συνάζοντες τὰς δεκάρας τῶν πιστῶν. Ἡ μεγάλη ἐβδομάς εἶνε κρᾶμα πολυσύνθετον συγκεῖμενον ἐξ ἡμερῶν νεφελωδῶν, ἐκ μπικάλιδων κρεμόντων κηρία κόκκινα πρὸ τῆς θύρας τῶν παντοπωλείων των, ἐξ ὠδῶν κοκκίνων, ἐξ ἱεροκηρύκων, ἐξ ὀσπρίων καὶ ταραμᾶ, ἐκ βουλευτῶν ἀπερχομένων εἰς τὰς ἐπαρχίας των, ἐκ πενθιμῶν ἐμβυκτηρίων, καὶ ἐκ βιογραφίων τῆς Κασσιανῆς μοαχῆς, δημοσιευομένων ὑπὸ τοῦ φίλου κ. Καμπούρογλου τακτικῶς κατ' ἔτος. Ἡ μεγάλη ἐβδομάς εἶνε ἡ τελευταία ὠρὰ ἀντανάκλασις τῆς Ἀπόκρεω δυσάσεως καὶ ταφείης ὑπὸ τὰ σύννεφα τῆς Τεσσαροκοστῆς. Τρυφερὰ τινὰ πάθη γεννηθέντα ἐν τῇ τύρῃ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων περσοῦνται καὶ ἀναζωογονοῦνται τὴν ἐβδομάδα ταύτην, καὶ τινες σιωπηραὶ συνεννοήσεις ἀρξάμεναι ἐν τῷ μέσῳ τῆς ζάλης καὶ τῆς μέθης ἐνός

βαλλισμοῦ τοῦ Στράους ἀποτελειοῦνται ἐνῶ ἤξει ψαλλόμενον τὸ «Σήμερον κρεμάται». Εἶνε ὁ κρῖκος ὁ συνδέων τὴν ἐποχὴν τῶν προσωπίδων μὲ τὴν ἐποχὴν τῶν Ὀλυμπίων καὶ τοῦ Φαλήρου. Διὰ τοῦτο εἰς φίλος ἡμῶν αἰρετικὸς διατρίνεται ὅτι ἡ ἐβδομάς αὕτη καλεῖται ἐβδομάς τῶν παθῶν, διότι πολλὰ ἀναπτύσσονται πάθη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας· ἐνῶ ἄλλος φίλος γαστροίμαργος διαβεβαίει ὅτι ἡ ὀνομασία αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν κατάχρησιν τῶν νηστησίμων, ἕνεκα τῆς ὁποίας ὁ στόμαχος τόσα πᾶσχει, ὥστε ἀμέσως συνδέει σχέσεις τινὰς μετὰ τῆς παθολογίας.

* *

Σήμερον ἡμέρα ἀναστάσεως. Χριστὸς ἀνέστη!

Τηλεβόλα, πυροβολισμοὶ, δάφνη, ἀμνοὶ, ὠὰ, ἄφθονος οἰνοποσία καὶ φιλήματα. Ἀσπασθήτε λοιπὸν ἀλλήλους πάντες σήμερον· τὰ μίσση λησμονοῦνται, σήμερον βασιλεύει ἡ χριστιανικὴ συμφιλίωσις, ὡς καὶ μεταξὺ τῶν πολιτικῶν, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐκπλαγῆτε ἀν' ἰδιτέ τινὰς πρώην πολεμίου ἀμειλικτούς, ἀσπαζόμενους σήμερον τὰς ἰδέας τῆς κυβερνήσεως· μάρτυς ὁ Κασιμάτης, ὁ Μποῦτος καὶ τόσοι ἄλλοι. Ὁ Ἀσμοδαῖος εἶνε πρόθυμος ν' ἀσπασθῆ πάντας καὶ πάσας· ἐν μόνον κηρύσσει ὅτι δὲν ἀσπάζεται: τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ τὴν τόσον προσφιλῆ εἰς τὴν ἀστυνομίαν χάριν τῆς ὁποίας τρώγομεν τὸν ἀμνὸν τοῦ Πάσχα τόσον ἀκριβόν. Ἄν ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐξακολουθήσῃ, τὸ τέλος θὰ εἶνε ὅτι ἡ ἀγία καὶ μεγάλη τεσσαρακοσιθὴ θὰ βρασιλεύῃ ὀλοσχερῶς τοῦ λοιποῦ ἐν Ἀθήναις.

* *

Καὶ ὀλίγην πολιτικὴν; . . .

Οὐφ! δὲν τὴν ἀφίνουμεν καὶ δι' ὀλίγας ἡμέρας!

Ἡ Βουλὴ ἐκλείσει τὰς πύλας τῆς καὶ ἔταξε παρ' αὐτὴν

κουστῶδιν τὸν κ. Φιλήμονα. Ἄλλως τε αὐτὴ ἐπανηγύρισε πρὸ καιροῦ τὴν μεγάλην ἐβδομάδα. Τὸ δράμα τῆς Γεθσιμανῆς καὶ τοῦ Γιλγοθά, ὅπερ ἐώρτασε τώρα ἡ ἐκκλησία, ἐωρτάσθη πρὸ πολλῶν ἡμερῶν ἐν τῇ Βουλῇ. Τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ παρέστησεν ὁ Γλυκύτατος, καὶ ὑπέστη ὅλα τὰ μαρτύρια τοῦ πάθους, καὶ ἔπιε τοῦ ὄξους τὸ ποτήριον, καὶ ἐδέχθη τοῦ Ἰούδα τὸ φίλημα, καὶ ἐκεντήθη μὲ τὴν λόγχην καὶ προσηλώθη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, καὶ κατεάγησαν αὐτοῦ τὰ δύο ὑπουργικὰ σκέλη. Μετὰ δὲ τὴν τριήμερον ταφὴν τοῦ ὑπουργείου, ἀνέστη λαμπρόφορος ὁ κ. Τρικούπης, νομοσχέδια τῷ κόσμῳ δωρούμενος, λύων τοὺς ἐπιστράτους ἐκ τῶν δεσμῶν τῆς κουμουνδουρικῆς δουλείας καὶ δάνεια εὐαγγελιζόμενος τῷ κόσμῳ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀναστασίμων τῆς Ὁρας. Καὶ εἶδον οἱ ἐν Ἄδου καθεύδοντες φῶς, καὶ οἱ πειναλέοι κεντρικὸν ταμεῖον.

Εἶθε ἡ θαυματουργὸς αὐτοῦ ἀνάστασις νὰ σώσῃ καὶ ἡμᾶς καὶ νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τὸν ἐκ χωροφυλάκων θάνατον!

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

— Εἰξεύρετε ποῖος ἦτο ὁ πρῶτος παρασημοφορηθεὶς;

Ἦτο Σίμων ὁ Κυρηνάιος διότι αὐτὸς πρῶτος ἔφερε τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος.

* *

— Μαμμά ἡ ἐφετεινὴ μεγάλη ἡβδομάς εἶνε ἡ αὐτὴ ὥσάν καὶ πέρυσι;

— Βέβαια,

— Τότε ἔπρεπε νὰ τὴν λέγουν *μεγαλειτερη* διότι ἀπὸ πέρυσιν αὐξήσε κατὰ ἓνα χρόνον.

* *

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

— Διατί δὲν στέκεσαι νὰ σὲ εὐλογῇ ὁ παππᾶς;

— Λὲν εἶμαι ἐμβολιασμένος.

* *

Ὁ Βαλτινὸς ἔπεσεν εἰς τὸν Βάλτον.

Ἐπεσεν εἰς τὸν τόπον του.

Ὁ δὲ Ἴσκος;

Λὲν ἀναψὲ διότι ἦτο βρεγμένος.

* *

Εἰς Βάλτον ἐξελέχθησαν βουλευταὶ οἱ κ. κ. Κ. Στράτος καὶ Α. Στράτος.

Ἡ κυβέρνησις ἐκήρυξε εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου τὴν ἐπιστρατείαν.

* *

Διὰ βασιλικῷ διατάγματος οἱ χωροφύλακες θέλουσι τοῦ λοιποῦ φρουρεῖ τὴν δημοσίαν τάξιν ἄοπλοι καὶ δεμένοι χειροπόδαρα. Συνιστᾶται δὲ καὶ ἰδιαίτερον ἐπιτηρητικὸν σῶμα,

ὅπως φρουρεῖ τοὺς φρουροῦντας τὴν τήρησιν τῆς τάξεως χωροφύλακας.

* *

Ποῖος νομίζετε ἡμπορεῖ νὰ ἐορτάζῃ τὴν μεγάλην Παρασκευὴν;

— Μόνος ὁ Μεγάλος Παρασκευαΐτης.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ἐναφορὰ πεντακισχιλίων πολιτῶν πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον βέην τῆς ὁδοῦ Σταδίου κ. Καραπάνον.

«Οἱ ὑποφαινόμενοι πολῖται, ἂν καὶ μὴ Ἄρτινοι, παρακαλοῦσι τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα νὰ ἄρῃ τοὺς λίθους ἀπὸ τοῦ πεζοδρομίου τῆς ὁδοῦ σταδίου, διὰ νὰ μὴ συντριβῶμεν τοὺς πόδας καὶ νὰ μεταφέρῃ αὐτοὺς ἐντὸς τοῦ καταστήματος τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας, θέλομεν δὲ πληρώσῃ πρὸς ὑμᾶς τακτικῶς γήμορον καὶ δίδια.»

(Ἐπονται πέντε χιλιάδες ὑπογραφῶν.)

* *

Ὁ ἐν Καίρῳ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐγένετο ἀληθῶς Πρόξενος μεγάλου σκανδάλου.

* *

Μετὰ τὰς γενομένας, ἐν Σύρῳ, προτάσεις τοῦ κ. Βαφειδάκη, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμοπλοικὴν ἐταιρίαν, τοῦ λοιποῦ, ὁ κ. Βαφειδάκης ἀντικαθιστᾷ τὸν κ. Σκουλούδη, λαβὼν αὐτὸς τὴν πρωτοβουλίαν ἐπὶ πᾶσιν. Ὡστε ὁ κ. Σκουλούδης ἐπέτυχε μὲν εἰς τὴν ἐν Αθήναις σκοποβολὴν, ἀπέτυχε δὲ εἰς τὴν ἐν Σύρῳ, τοῦ κ. Βαφειδάκη λαβόντος τὸ πρῶτον μετάλλιον.

* *

Οἱ νέοι ἀρχιεπίσκοποι ἀπερχόμενοι εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν ἐκφωνοῦσι λόγους, ὧν τὸ συμπέρασμα εἶνε, ὅτι εἶνε ἀνάξιοι, ὅτι εἶνε ἀνίκανοι καὶ ὅτι στεροῦνται τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου ἐνθουσιασμοῦ τῶν μεγάλων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων. Εἰς τούτων μάλιστα τῶν νέων ἀρχιεπισκόπων πρὸς ἐπικύρωσιν τῆς ἀνικανότητος ἀναφέρει περικοπὴν τινα Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, καθ' ἣν ὁ ἐπίσκοπος πρέπει πρῶτον νὰ ἀγιασθῇ, ἔπειτα νὰ ἀγιάσῃ, νὰ σοφισθῇ πρῶτον, ἔπειτα νὰ σοφίσῃ, νὰ γείνη αὐτὸς φῶς, ἔπειτα νὰ φωτίσῃ, νὰ ἐγγίσῃ αὐτὸς πρῶτος τὸν Θεὸν καὶ ἔπειτα νὰ προσαγάγῃ ἄλλους. Νομίζομεν ὅτι μετὰ τὴν περικοπὴν ταύτην ὁ νεαρὸς ἀρχιεπίσκοπος (μετὰ τὰς γενομένας χειροτονίας δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸ ἐπίθετον τοῦτο) πρέπει ν' ἀφήσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν του τιάραν καὶ τὴν ποιμαντορικὴν του βάρδον ἐπὶ τῆς ἀγίας τραπεζῆς καὶ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸ Μέγα Σπήλαιον.

* *